Orędownik Urzędowy
POWIATU MORSKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 2 złote — Poszczególny :—: numer 0,60 zł. :—:



Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 0,80 zł od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 1,20 zł od :—: wiersza. :—:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Gazety Kaszubskiej“ w Wejherowie.

Nr. 43 | Puck, środa, dnia 9 listopada 1927 r. | Rok 1

Treść:

322.
Obwieszczenie
w sprawie godzin urzędowych.

Podaję do ogólnej wiadomości, że zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 17. X. br. i w myśl polecenia Wojewody Pomorskiego z dnia 29. X. br. L. dz. I-B-11967, od dnia 7. XI. br. godziny urzędowe Starostwa i Wydziału Powiatowego są od 8^{30}—15^{30}, a w sobotę od 8^{30}—14.

Starosta przyjmuje interesentów od godziny 10—12 w pokoju przyjęć a pozatem w nagłych wypadkach także od godz. 12—13 w swoim gabinecie.

Referenci Starostwa przyjmują interesentów od godz. 8^{30}—13-tej.

Puck, dnia 4. 11. 1927 r.

Starosta: w z. Bała.

323.
Rozporządzenie policyjne
w sprawie dorożkarstwa w mieście Gdyni.

Na podstawie §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policji z dnia 11 marca 1850 r- (Zbiór ustaw pr. 265), §§ 143 i 144 ustawy o ogólnym zarządze kraju z dnia 30 lipca 1883 r. (Zbiór ustaw pruskich str. 195) i §§ 37 i 76 ordynacji procederowej z dnia 26 lipca 1900 r. (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 871) rozporządzam za zgodą Pana Wojewody Pomorskiego i Magistratu na obwód policyjny miasta Gdyni co następuje:

I. Uruchomienie.

§ 1.

Nikomu nie wolno wykonywać dorożkarstwa bez pisemnego policyjnego zezwolenia.

§ 2.

Dorożki muszą być trwałe, o przyzwoitym wyglądzie, wygodne i zawsze dobrze utrzymane.

Muszą zwłaszcza być zewnętrznie dobrze polakierowane i wewnątrz wyłożone obiciem czystem i niepodartem. Muszą być urządzone na sprężynach lub osadzone na resorach, posiadać okrycie zaopatrzone z przodu i z boków okienkami. Letnie dorożki mogą być bez nakryć.

§ 3.

Wszystkie dorożki muszą być zaopatrzone w błotniki, stopnie nie mogą być urządzone do podnoszenia muszą być wygodne do wsiadania i wysiadania.

§ 4.

Podczas sanny można używać do jazdy odpowiednich sanek; trzaskanie z bicza jest w obrębie miasta zakazane.

§ 5.

Każda dorożka i sanki muszą być oznaczone z obydwóch stron i z tyłu przydzielonemi czerwonemi numerami na białem tle w wysokości 10 cm. i odpowiedniej szerokości, umieszczonemi na miejscu widocznem.

Każda dorożka musi być zaopatrzona w dwie przymocowane do kozła latarnie, które zapalone z nastaniem zmierzchu pokazują czerwone numera dorożki w rozmiarach koloru jak powyżej.

Każda dorożka albo sanki muszą posiadać przy koźle biało-czerwoną chorągiewkę blaszaną, dla oznaczenia na miejscu postoju przyjętego zamówienia.

§ 6.

Konie muszą być silne bez szkodliwych wad, a uprząż na konie musi być trwałą, od woli zaś właściciela pojazdów zależy użycie do jazdy dorożek jedno lub dwukonnych.

II. Obowiązki właścicieli dorożek.

§ 7.

Wszystkie pojazdy, wozy i sanie muszą być przed uruchomieniem przedstawione władzy policyjnej do zbadania. Po uznaniu za odpowiednie zarządza się namalowanie przydzielonych numerów w kolorze i rozmiarach jak § 5 i wy-

daje się pozwolenie na uruchomienie doróżki. Samowolne malowanie albo zmiana numerów jest zakazane.

§ 8.

Policyjne zgłoszenie i uznane za odpowiednie doróżki musi właściciel w oznaczonym dniu uruchomić i odtąd w ruchu utrzymywać. Jeżeli właściciel chce doróżkarstwo zwinąć, musi o tem ośm dni przed unieruchomieniem zawiadomić władzę policyjną.

Do upływu ośmiu dni — odmeldowania, może być właściciel policyjnie zmuszony stawić do publicznego użytku dotąd utrzymywane w ruchu doróżki.

§ 9.

Na każdorazowe wezwanie władzy policyjnej doróżka musi być przedstawiona do lustracji w w miejscu i czasie oznaczonym.

Jeżeli doróżka okaże się niezdatną do użycia, winien o tem właściciel w przeciągu 24 godz. donieść władzy policyjnej. W tym wypadku jak również w razie wycofania mu przez władzę policyjną doróżki jako niezdatnej do użytku, obowiązany jest w ciągu trzech miesięcy przedstawić ją do rewizji (§ 7). albo zastąpić przez nową doróżkę.

§ 10.

Właściciel obowiązany jest policyjnie koncesjonowane doróżki swoje utrzymywać w ruchu w czasie od 1. 6.—15. 9. od godz. 6—24-tej, natomiast w czasie od 16. 9.—31. 5. od godz. 7—21-szej.

Godziny obowiązkowego utrzymywania w ruchu doróżek koncesjonowanych, może władza policyjna każdorazowo inaczej ustalić, zaś od woli właścicieli zależy utrzymywanie doróżek w ruchu poza ustalonemi godzinami.

O ile doróżka z powodu szczególnych przeszkód nie może w oznaczonym czasie zajechać, musi właściciel najpóźniej do godz. 9 rano donieść o tem władzy policyjnej.

§ 11.

Zamówienia do jazd wcześniejszych przed oznaczonym czasem wyjazdu jest właściciel obowiązany wykonywać, wcześniejsze jazdy muszą być jednak najpóźniej do godz. 9-tej wieczorem poprzedniego dnia zamówione u właściciela doróżki.

Jeżeli właściciel po przyjęciu zamówienia z powodu ważnej przeszkody nie może dostarczyć doróżki, musi jaknajwcześniej zawiadomić zamawiającego, albo postarać się o dostarczenie mu oznaczony czas innej doróżki.

Do wykonywania nocnych jazd poza godz. ustalonemi przez władzę policyjną jest właściciel zobowiązany tylko na poprzednie zamówienie.

§ 12.

Właściciel doróżki musi prowadzić spis woźniców, zawierający imię i nazwisko każdego woźnicy, tegoż wiek, miejsce urodzenia i mieszkanie oraz dzień i wóz, którym woźnica powoził.

O każdej zmianie należy władzy policyjnej donieść, od której zależy zezwolenie.

§ 13.

Żaden woźnica nie może być jako kierowca doróżki dopuszczony, nim władza policyjna nie stwierdzi jego zdolności i udzieli mu dla jego osoby ważnego wykazu doróżkarskiego. Niedorośli, ułomni albo nie posiadający znajomości jazdy, również karani za zbrodnię lub występek, albo osoby oddające się pijaństwu nie będą jako woźnice dopuszczeni a znajdującym się w służbie zostanie zezwolenie cofnięte.

III. Obowiązki woźniców.

§ 14.

Bez zezwolenia policyjnego nie może nikt obejmować prowadzenia doróżki. Nie może żaden woźnica bez pozwolenia właściciela doróżki i policji prowadzenia przydzielonej mu doróżki oddać innemu woźnicy. Każdorazową zmianę mieszkania winien woźnica w przeciągu 24 godz. zgłosić u władzy policyjnej.

§ 15.

Każdy woźnica musi posiadać w skórzanej torbie swój wykaz doróżkarski, niniejsze rozporządzenie i obowiązującą taryfę. Sam musi być czysto i niepodarto ubrany oraz jest odpowiedzialny za czystość wozu.

§ 16.

Miejsce postoju wyznacza władza policyjna. Skoro tylko jazda zostanie wykonaną, musi woźnica natychmiast wracać na swoje miejsce postoju.

§ 17.

Na dworcu kolejowym zamówione i niezamówione dróżki muszą się osobno ustawić na miejscach raz na zawsze przez władzę policyjną wyznaczonych, a to: zamówione doróżki na lewo, niezamówione na prawo przed wejściem na dworzec.

§ 18.

Tylko z pasażerami nadjeżdżające doróżki mogą zajeżdżać przed główne wejście dworcowe, muszą jednak, jak tylko pasażerowie zejdą z doróżki i bagaż zostanie złożony, udawać się w właściwe szeregi doróżek.

§ 19.

Na dworcu kolejowym, skoro tylko oznajmiono przybycie pociągu, musi woźnica siadać na kozieł i być w pogotowiu do odjazdu.

§ 20.

Po przybyciu pociągu nie może żadna doróżka zajeżdżać przed wyjście dworcowe.

Doróżki muszą pozostać na swoich miejscach postoju i z tychże muszą odjeżdżać.

Goście mają się udawać na miejsce postoju doróżek. Woźnice nie mogą ani z budynku kolejowego, ani też z peronu odnosić bagaży pasażerów.

§ 21.

Podczas pobytu swego na dworcu kolejowym muszą woźnice bezwzględnie wykonywać zarządzenia stocjonowanych tamże urzędników policyjnych, a w nieobecności tychże zarządzeń naczelnika stacji lub delegowanego przez niego urzędnika kolejowego.

Woźnicom nie wolno stać przed wejściem dworcowem wewnątrz lub zewnątrz gmachu, o ile stanie to utrudnia swobodny ruch pasażerów.

§ 22.

Dorózka niezajęta, musi jechać stępa, zaś zajęta, o ile na pozwalają przepisy policyjne średnim kłusem.

§ 23.

Paszenie koni jest tylko dozwolone na miejscach postoju i to tylko z zawieszonych worków lub naczyń.

§ 24.

Skoro tylko dorożka znajduje się w jeździe, bez wzgl. na to czy jest zajęta, nie wolno woźnicy palić tytoniu.

§ 25.

Do samych jazd z bagażem nie mogą dorożki być używane. Woźnice nie mogą odmówić podrożnym przyjęcia ich bagażu i innych przedmiotów, które bez trudności w dorożce można umieścić. Na siedzeniach nie wolno umieszczać zwierząt ani jakichkolwiek nieczystych przedmiotów.

§ 26.

Zamawianie publiczności, aby ich skłonić do wyboru dorożki, jest wzbronione.

§ 27.

Przy jazdach ua czas lub na przestrzeń może woźnica zażądać należytość za jazdę zaraz przy wsiadaniu gości. Przy jazdach do dworca kolejowego winna być należytość za jazdę pobrana przed przybyciem na dworzec.

§ 28.

Jeżeli wskutek okoliczności niezależnych od woźnicy jazdę przerwano z powodu czego nie może być ukończoną, natenczas należy pobrać należytość za jazdę według stosunku przebytej części przestrzeni.

Jeżeli natomiast przerwa jazdy nastąpiła z winy woźnicy albo niezdatności wozu lub koni, nie wolno pobierać żadnej należytości za jazdę, a wpłaconą z góry należytość winien woźnica pasażerowi zwrócić.

§ 29.

Na miejscu postoju, albo na dworcu kolejowym lub podczas jazdy na miejsce postoju nie może woźnica nikomu jazdy odmówić jak długo dorożka nie zostanie przez osoby lub rzeczy zajęta. Jazdę na dalsze oddalenia ponad 4 klm. poza obręb miasta Gdyni, nie jest woźnica obowiązany przyjąć.

§ 30.

Zamówienia na jazdy, które woźnica przyjął do poźniejszego wykonania, jest tenże również obowiązany wykonać. Jeżeli jednak po przyjęciu zamówienia zajdą przeszkody skutkiem nieprzewidzianych okoliczności do wykonania ich swoją dorożką, natenczas winien się tenże postarać o wczesne zawiadomienie o tem zamawiającego albo o dostarczenie mu na oznaczony czas innej dorożki.

Osobom nietrzeźwym można odmówić jazdy, zaś obciążanym zakaźnemi chorobami, jazda musi być odmówioną.

§ 31.

Każda na miejscu postoju zamówiona, a nie zaraz odjeżdżająca dorożka musi być wyraźnie oznaczona przez umieszczoną na kożle widoczną chorągiewkę (§ 5). Taksamo należy oznaczać dorożki znajdujące się w jeździe po pasażera. Oznaczenie dorożki jako zajętej bez przyjętego zamówienia lub wcześniej niż jedną godzinę przed zamówieniem dorożki, jest zakazane.

§ 32.

Woźnicy nie wolno bez zezwolenia wpierw zamawiającego pasażera, kogokolwiek przyjąć na kozieł albo do wozu, ani też zapraszać do współjazdy.

§ 33.

Woźnica może żądać tylko zapłaty według taryfy, piwnego nie wolno mu żądać.

§ 34.

Po zejściu pasażerów z dorożki, musi woźnica natychmiast zbadać czy nie pozostały we wozie jakie rzeczy i te pasażerom natychmiast oddać. Jeżeli to nie jest możliwe, musi znalezione przedmioty niezwłocznie a najpóźniej następnego dnia oddać władzy policyjnej a do tego czasu starannie je przechować.

§ 35.

Wykaz dorożkarski jest legitymacją woźnicy i tenże jest obowiązany przy każdorazowem wystąpieniu że służby u właściciela dorożki wykaz dorożkarski w ciągu 24 godzin oddać władzy policyjnej.

§ 36.

Woźnica dorożki musi odnosić się do pasażerów przyzwoicie i wstrzymywać się od wszelkich czynności, jak krzyków, przekleństw, bicia, dręczenia koni lub t. p., zwracających publiczną uwagę i niezadowolenie. Pijaństwo dorożkarza w służbie pociąga za sobą wykluczenie woźnicy od prawa prowadzenia dorożki.

§ 37.

Woźnica musi bezwzględnie zastosować się do wskazówek urzędników policyjnych mających obowiązek utrzymywania porządku w dorożkarstwie a mianowicie jest obowiązany swoje papiery legitymacyjne na żądanie przedłożyć urzędnikowi policyjnemu.

§ 38.

Ustalona przaz władze policyjne taryfa dorożkarska jest częścią niniejszego rozp. we wszystkich swoich postanowieniach. Jeden egzemplarz taryfy musi właściciel w każdej dorożce tak umieścić, aby mogli ją pasażerowie wygodnie czytać.

IV. Dotyczy dorożek samochodowych.

§ 39.

Powyższe przepisy niniejszego rozp. policyjnego mają analogiczne zastosowanie do właścicieli i kierowców dorożek samochodowych, o ile z natury rzeczy jest to możliwe i o ile poniżej nie postanowiono inaczej.

§ 40.

Każdy samochód odpowiadający obowiązującym przepisom o pojazdach mechanicznych, dopuszczony do ruchu jako dorożka musi być zaopatrzony w jednolity mechaniczny system przyrządu dla oznaczenia należytości za jazdy, w tak zwany taksametr.

Należytość za jazdę dorożką samochodową oznaczoną przez taksametr musi być zgodną z każdorazową przez władze policyjne ustaloną taryfą.

Należytość ta wynosi cenę ustaloną w załączonej do tego rozp. taryfie.

§ 41.

Przed uruchomieniem dorożki samochodowej właściciel powinien przedłożyć polisę na dowód, że przedsiębiorstwo zostało ubezpieczone w jednym z krajowych zakładów ubezpieczeniowych od wypadku.

Właściciel dorożki przyjmuje sprawę ustawowego ubezpieczenia osób prowadzących samochód.

§ 42.

Kierowcy dorożek samochodowych obowiązani są do ścisłego przestrzegania przepisów o ruchu na drogach i placach publicznych.

V. Przepisy ogólne.

§ 43.

Do wykonania w niniejszem rozporządzeniu wymienionych obowiązków zmuszeni być mogą tak właściciel dorożki jak i woźnica w drodze zarządzenia policyjnego.

§ 44.

Wykroczenia przeciw przepisom niniejszego rozp. podlegają grzywnie do 30 zł, a w razie nieściągalności karze aresztu do 3-ch dni, o ile inne przepisy nie przewidują wyższych kar.

Ponadto może władza policyjna przy wykroczeniach przeciw przepisom niniejszego rozporządzenia lub innym zarządzeniom policyjnym natychmiast cofnąć zezwolenie na uruchomienie i prowadzenie dorożki, z równoczesnem unieruchomieniem tejże.

§ 45.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia. Równocześnie znosi się dotychczasowe obowiązujące rozporządzenia policyjne w sprawie dorożkarstwa.

Gdynia, dnia 10 czerwca 1927 r.

L. dz. 977/27.

Kierownik Państ. Urzędu Policyjnego
(—) Dembek.

Załącznik do § 38.

Taryfa

dla dorożek samochodowych w Gdyni.

A. Taryfa.

Taksa I.	Za pierwsze 300 m.	0,60 zł
	za każde dalsze 150 m.	0,10 zł
Taksa II.	Za pierwsze 200 m.	0,60 zł
	za każde dalsze 100 m.	0,10 zł
Taksa III.	Za pierwsze 133 m.	0,60 zł
	za każde dalsze 60 m.	0,10 zł

Taksy powyższe mają następujące zastosowanie:

1) Taksa I. przy jazdach dalekich **w obie strony**
 a) poza granice administracyjne miasta Gdyni,
 b) w centrum miasta, którego granice stanowią: kanał portowy, hotel „Riviera“ włącznie.

2) Taksa II.
 a) przy jazdach w jedną stronę wymienionych pod punktem pierwszym,
 b) przy wszystkich jazdach nocnych w obie strony.

3) Taksa III.
 a) przy jazdach w jedną stronę poza kanał portowy na Oksywie i poza „Rivierę“ na Kamiennągórę,
 b) przy wszystkich jazdach nocnych w jedną stronę.

B. Czekanie:

Za każde 2 minuty	0,10 zł
za godzinę	3,00 zł

C. Bagaż:

bagaż do 10 kg. wolny od opłaty
bagaż ponad 10 kg. 0,60 zł
Sztuki bagażu zajmującego więcej niż miejsce jednej osoby, kierowca dorożki nie jest zobowiązany zabrać.

D. Dopłata:

Za trzecią i każdą dalszą osobę 0,90 zł

Gdynia, dnia 10 czerwca 1927 r.

Kierownik Państwowego Urzędu Policyjnego:
(—) Dembek.

324.

Obwieszczenie.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przedłużyło pozwolenie z dnia 30. VII. 26 r. Nr. B. P. 6541/26 na urządzenie kwesty do dnia 1. X. 1928 r. na rzecz kościoła Matki Boskiej Nieustającej Pomocy w Bydgoszczy.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 5 listopada 1927 r.

Starosta w z.

325.

Obwieszczenie
w sprawie odebrsnie debitu czasopisma.

Zawiadamiam, że na podstawie art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie prasowem z dnia 10. V. 1927 r. Pan Minister Spraw Wewnętrznych odebrał debit pocztowy i zakazał rozpowszechnienie na terenie Rzeczypospolitej następujących czasopism:

1) „L'Avant - Garde Quvriere et Paysanne“ — wydawane w Paryżu w języku francuskim.

2) „Pionier“ — wydawane w Moskwie w języku żydowskim.

3) „Der Rote Stern“ — wydawane w Berlinie w języku niemieckim.

4) „Pskowskij Nabat“ — wydawane w Pskowie w języku rosyjskim.

5) „Jugend Internationale - Kampforgan der Komunistischen Jugendinternationale — wydawane w Wiedniu w języku niemieckim.

6) „Proletarische Jugend im Bild — wydawane w Berlinie w języku niemieckim.

7) „Wieczerniaja Moskwa“ — wydawane w Moskwie w języku rosyjskim.

8) „Nowa Gromada“ — wydawane w Charkowie w języku ukraińskim.

9) „Wsieświt“ — wydawane w Charkowie w języku ukraińskim.

10) „Die Komunistische Internationale“ wydawane w Berlinie w języku niemieckim.

11) „Radianskij Statistik“ — wydawane w Charkowie w języku ukraińskim.

12) „Internationales Metallarbeiter Bulletin“ — wydawane w Berlinie w języku niemieckim.

13) „Uczytielskaja Gazieta“ — wydawane w Moskwie w języku rosyjskim.

Puck, dnia 5 listopada 1927 r.

Starosta: w z.

L. dz. I. 7-10763/27 St.

326.

Wykaz inwigilacyjny Nr. 10 Województwa Kieleckiego.

Poniższe podaję do wiadomości z prośbą o zarządzenie poszukiwań na podległym terenie:

I. Poszukiwani:

L. BP. 5758/27 r. 1) Kuligowski Jan, syn Jana i Józefy, ur. w r. 1893 w Dąbrowie gm. Czermno, pow. Końskie. O miejscu zamieszkania zawiadomić Starostwo w Końskiem z powołaniem się na L. 8206/4 z 22. 6. 1927 r.

L. BP. 6777/27 r. 2) Kaczor Luba, obywatelka rosyjska. O miejscu zamieszkania zawiadomić Starostwo stopnickie w Busku z powołaniem się na L. 2315/9 z 28. 7. 1927 r.

L. BP. 6784/27 r. 3) Pałgan Stanisław, syn Jakóba, ur. w r. 1904 przynależny do gminy Radoszyce, pow. Końskie. O odnalezieniu zawiadomić Starostwo w Końskiem z powołaniem się na L. 9779/3 z 26. 7. 1927 r.

L. BP. 6786/27 r. 4) Majkowski Antoni, przynależny do Smykowa, pow. Końskie. O odnalezieniu zawiadomić Starostwo w Końskiem z powołaniem się na L. 7724/3 z 26. 7. 1927 r.

L. BP. 7082/27 r. 5) Stołbow Stefan, syn Wasilja i Heleny, ur. w r. 1897 w Kielcach wyzn. prawosławnego, o nieustalonej przynależności państwowej. O odnalezieniu zawiadomić Starostwo w Pińczowie z powołaniem się na L. 2225/9 z 11. 8. 1927 r.

L. BP. 7322/27 r. 6) Kanonowicz Aleksander, syn Mikołaja i Marji, ur. w r. 1907 w Częstochowie, obcokrajowiec, podlegający wysiedleniu. O odnalezieniu zawiadomić Starostwo w Częstochowie z powołaniem się na L. 23762/24—25 z 12. 8. 1927 r.

L. BP. 7360/27 r. 7) Bieńkiewicz Mieczysław, lat 14, wzrostu średniego, włosy ciemno-blond, oczy piwne, twarz okrągła. O odnalezieniu zawiadomić Starostwo we Włoszczowej z powołaniem się na L. 8239/I z 24. 8. 1927 r.

L. BP. 7665/27 r. 8) Puźniaków Nikita, ur. 1901 r. w Rydze, syn Konstantego i Eugenji, robotnik, prawosławny, wzrost średni, szczupły, twarz pociągła, cera śniada, blondyn, wąs jasny strzyżony po angielsku. O odnalezieniu zawiadomić Starostwo w Końskiem z powołaniem się na L. 157/3/P. z 2. 9. 1927 r.

II. Zagubienie pieczęci.

L. BP. 6852/27 r. Wójt gminy Sworzyce, pow. Końskie, w czasie objazdu służbowego zgubił pieczęć z napisem „Urząd gminy Sworzyce“.

III. Zagubienie paszportu zagranicznego.

L. BP. 5966/27 r. Helena Szestało, zamiesz. w Kielcach, zagubiła ulgowy paszport zagraniczny Serja E. Nr. 177 562 z wizą konsula sowieckiego na wyjazd do Rosji, wydany jej przez Starostwo w Kielcach w dniu 23. IV. 1927 r. O odnalezieniu zawiadomić Starostwo w Kielcach z powołaniem się na L. 22423 z 4. VI. 1927 r.

IV. Odwołanie poszukiwań.

L. BP. 7343/27 r. Kanonowicz Władysław został odnaleziony, wobec czego odwołuję za nim poszukiwanie, zarządzone tut. reskryptem z 1. IV. 1927 r. L. BP. 3050.

Kielce, dnia 10. X. 1927 r.

Za wojewodę: (—) Boczar

Powyższe podaję do wiadomości.

Puck, dnia 5 listopada 1927 r.

Starosta: w z.

L. dz. I. 22-10766/27 St.

327.

VI. Tydzień Akademika.

Na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej rozpoczyna się ożywiona akcja celem zbierania funduszów, któreby umożliwiły niezamożnej młodzieży akademickiej kształcić się w wyższych uczelniach.

Aby i na Pomorzu rozpocząć akcję, przystąpił Wojewódzki Komitet Pomocy Polskiej Młodzieży Akademickiej pod przewodnictwem Pana Starosty Krajowego Dr. Wybickiego do organizacji Komitetów Powiatowych i Miejscowych. Szczegółowy program „VI Tygodnia Akademika“, który przypada na czas od 5-go do do 11-go grudnia br., znajduje się w opracowaniu. Bezpośrednim celem działalności Komitetu jest zebranie możliwie największego funduszu, któryby zapewnił pomoc kształcącej się młodzieży akademickiej i tworzenie stałych „Kół Przyjaciół Młodzieży“.

Komitet zwraca się przeto z gorącym apelem do wszystkich warstw społecznych na Pomorzu, by wzięły chętny i czynny udział w organizowaniu i popieraniu Komitetów Powiatowych wzgl. Miejscowych, w zakładaniu „Kół Przyjaciół Akademika“, i by wszędzie popularyzowały ideę Tygodnia Akademika, który w tym roku ma być „Gwiazdką dla Akademika“.

Bliższych informacyj udziela Sakretarjat Pomorskiego Komitetu Wojewódzkiego Pomocy Polskiej Młodzieży Akademickiej — Toruń, ul. św. Jakóba 7, czynny w godzinach od 9-ej do 13-tej i od 15-ej do 19-ej. Tel. 327.

Odpowiedzialny redaktor: Przewodniczący Wydziału Powiatowego. Drukiem „Gazety Kaszubskiej“ w Wejherowie